

ПРОСТА ПРИЧА

Мало вина, црног, тихи инструментал, неупадљив, лампа у ћошку, дискретно. Говорим јој поезију. Још једном ветеран-паук разапиње своју слаткоречиву мрежу и чека да се жртви разводени поглед.

.

Свиђа ми се како гаси цигарету, како из турског седа полази, на коленима прилази заводљиво, маци се уз мене усне облизујући и пружајући се преко књиге љуби ми нос, носурду, па око, па француски пољубац даје. Сад су све браве откључане.

Ово је ипак моја игра. Љубим јој доњу усну, браду и језиком прелазим ивицом до десног ува. Грицкам јој чуљу, па љубим иза ува и вратом клизим до оне чудесне рунице под грлом.

Већ ми је у крилу и свлачим јој мајицу преко главе, водим рачуна да, као случајно, падне преко лампе. Језно се стреса кад руке од плећки спустим преко ребара и низ струк да свака јагодица прста остави засебан траг. Љубим јој раме, дуго.

У наручју ми је, лако је спуштам на кревет и уз траку бретелице грудњака полазим, сантиметар по сантиметар, између груди, низ вито ребро и струк до оне шиљате ивице карлице. Фармерице су већ откопчане и свлачим их. Љубим јој пупак, све време ослушкујем.

Љубим јој стомак, тврд је, жежи се кад је лискам преко струка док је окрећем потрбушке. Уз кичму брзо до врата, онда откопчавам грудњак и љубим по врату и раменима, па околно сваког пршљена, што спорије, док се и сам не свучем. Језик ми се све брже суши.

Волим додир сатена на образу. Као сликар пажљивојезиком идем ивицом коже и гаћица док их свлачим. Онда се враћам преко стиснутих бутина и грицнем гузу, окрећем је на леђа, љубим унутрашњом страном бутина све ближи уредно потшишаној ћуби. Прсте ми увлачи у косу, хвата за главу, повлачи ме на себе, бутине шири, али још није време. Врела ми је на језику, врела до краја. Девојке само треба слушати како дишу.

Кад се опусти узимама је полако, што спорије, што разноврснијим покретима и све време се љубимо. И слушама је.

Руком је танкоструку обухватам и не одвајајући тела ни за милиметар неосетно подижем, у крило намештам. Све девојке воле да буду горе и да им љубиш груди. И љубим их.

.

Цигарете које смо готово истовремено угасили она је запалила и то је био знак да јој је било лепо. И мени је било. Узевши мајицу ослободила је светло да пронађе ствари, а ја сам уживао још мало гледајући је како се облачи. Онда сам се уморан окренуо ка зиду и по притиску на темену знао сам да стоји и да ме гледа, чека да је отпратим, да кажем нешто, да је пољубим, било шта. Нисам се ни померио, незаинтересован. Ја сам већ убележио рецку.

Пре него што је отишла рекла је:
- Ја те волим! Стоко једна!